

Betygsfabler

Debatten om gymnasieintagningen i Stockholm erbjuder ett antal nyttiga moraliska lärostycken.

Bakgrunden är att huvudstadens skolsystem har en bristvara, nämligen studieplatser på innerstadsgymnasierna. Där vill väldigt många fler elever gå än vad det finns plats för.

Hur fördelar man då denna bristvara på bästa sätt? Enligt den närhetsprincip som gällde till för två år sedan var det folkbokföringsadressen som avgjorde. Eleverna togs in på det gymnasium som låg närmast, basta. Själva kunde de inte göra ett skvatt för att påverka sin placering. Utom att mygla. Falska adresser, plötsligt uppträdande allergiska besvär, till och med religiöst dikterade matvanor användes som svepskäl i dessa varje år återkommande kreativitetsfestivaler.

Närhetsprincipen var alltså usel i praktiken. Än värre i princip. Det måste vara rimligare att fördela gymnasieplatser efter betyg än efter adress, för betygen kan den enskilde eleven faktiskt påverka själv. Därför infördes betygsintagning för två år sedan.

Dock ville det ansvariga skolborgarrådet inte nöja sig med det stålblanka principresonemanget. I sin folkpartistiska kluvenhet gjorde han också ett stort nummer av de förhoppningar som fanns om att

betygsintagningen även skulle leda till "ökad integration". Det får han äta upp nu, när ett principiellt oantastligt beslut mals ner till statistikåbblende om hur sagda integration skall definieras och mätas. Ser man bara till variabeln betyg är det ju nästan per definition så att skillnaderna mellan olika skolor kommer att öka, när de som har bäst resultat får välja gymnasium först. Det borde inte ha varit svårt att förutse.

Sensmoral: Den som gapar över alla opinionsvinster samtidigt, får ofta fläckar på slipsen.

På vänsterhåll säger man sig vara upprörda över att de mindre attraktiva gymnasierna "berövas" de studiemotiverade elever som skulle kunna inspirera mindre motiverade klasskamrater. En gymnasieelev är i detta perspektiv skolans och kommunens egendom, således. Individens betyger fortfarande inget, kollektivet allt.

Sensmoral: Gärna valfrihet, bara den inte får några mätbara effekter.

Vänsterpolitikerna, liksom vissa lärare, är också oroliga för att vissa gymnasier nu skall stämpas som sämre än andra. Det vill säga, att det som alla egentligen vet, inte längre skall kunna döljas bakom fromlerier om att alla skolor måste vara lika bra. Med skolpeng, friskolor och valfrihet kan nedläggning till slut hota de värsta sänkena.

Sensmoral: Organisationsplaner är svaga, duktiga elever starka, och samhället måste skydda de svaga.

Belåten

Den politiske chefredaktören i Malmös enda morgontidning är nöjd och belåten med regeringen och vill inte byta.

Det är intressant att notera att han är belåten med Lars Engqvist, Mona Sahlin, Björn Rosengren, Björn von Sydow, Tomas Östros, Jan O Karlsson, Kjell Larsson, Thomas Bodström, Marita Ulvskog, Margareta Winberg, Lena Hjelm-Wallén, Leif Pagrotsky, Britta Lejon, Lars-Erik Lövdén, Bosse Ringholm, Ingela Thalén, Göran Persson, Anna Lindh och Ulrica Messing.

En del har inte så höga krav.

Svensk Tidskrift välkomnar kommentarer, kritik och synpunkter från läsarna.

Vi förbehåller oss dock rätten att korta insända texter av utrymmesskäl. Sänd ditt bidrag per e-post till pheister@europarl.eu.int

Odemokratiskt

I Ryssland har nu den sista privata tv-stationen stängts. Bara den statliga återstår.

Lika odemokratiskt som i Sverige för tio år sedan.

Privat vård

En blivande socialdemokratisk riksdagsledamot, känd från mobbing-TV, driver vårdföretag i Stockholms län. Medias rapportering av den socialdemokratiska riksdagskandidatens näringsverksamhet föranleder minst två reflektioner.

Om socialdemokrater tror att privat vård skall bedrivas som Jan Emmanuels företag förstår man ju att de är skeptiska mot privat vård.

Och om den offentliga sektorn tar sitt myndighetsansvar genom att lämna över det till företag som Jan Emmanuels, förefaller det bäst att avveckla den helt.

S-märkt brottsoffer

Nu när tre år gått sedan det blev förbjudet att betala för sex, har det enligt sedvanligt indignerade radioreportage visat sig att vissa polisdistrikt satsar mindre än andra på att komma åt just denna brottstyp. I Göteborg skickar man hellre ut sina poliser för att förhindra gaturån än för att kontrollera statusen på medborgarnas underliv. Stockholmspolisen, däremot, kommer efter Dagens Ekos larmrapporter att avdela 20 heltidstjänster för den sistnämnda sortens spaning. Vilket således innebär att 20 poliser kommer att stå och smygkika genom bilrutor. Eller ringa telefonsexnummer, för att kontrollera att inget otillbörligt sker.

Kanske polisen i Göteborg helt enkelt anser det absurt med en lag som förhindrar vuxna människor att ha sex med varandra under betingelser som de själva väljer. Utan offer, inget brott. Tack och lov att man i Stockholm har kommit till en högre insikt. För visst finns det ett offer, en tredje man, som skadas varje gång sex byts mot pengar. Nämligen Inger Segelström, s-kvinnornas förra ordförande, och alla andra som drev igenom kriminaliseringsbeslutet. Sådana människor lider ju ständigt, så länge det som de själva inte vill göra är tillåtet för andra.

Demokrati à la Karlskrona

Richard Jomshof förefaller alls icke ha varit en dålig lärarvikarie i samhällskunskap. Men när hans politiska engagemang blev känt i början av februari utbröt ett herrans liv på Chapmanskolan i Karlskrona, där han arbetade. Jomshof är nämligen sverigedemokrat, ledande sådan.

Så kallade syndikalistungdomar uppmanade, enligt rapporter i Blekinge Läns Tidning, till organiserat sabotage av hans lektioner. Kommunens utbildningschef Göran Palmér avskedade Jomshof med hänvisning till "de kraftiga elevreaktionerna" och förklarade att "Det jag bryr mig om är att vi har en bra elevsituation där eleverna kan koncentrera sig på att lära sig." Ortens SSU- och MUF-ordföranden sade sig stå bakom Palmérs åtgärd. Liksom BLT:s chefredaktör - dock först efter att han förklarat frågan vara svår.

Annan världsbild

"Vinter-OS...väcker stor upphetsning i Norge, Nederländerna och några få andra länder med dåligt väder. Folk på de ställena tycker om att betrakta hur könlösa varelser i kroppsstrumpor sammanbitet susar omkring i cirklar, eller glider nerför samma sluttning, den ena efter den andra i en ändlös rad." Kolumnisten Simon Kuper i *Financial Times* helgbilaga 9-10 februari 2002

Småstaden åter?

Stadsdelnämnderna i Stockholm, som fick ett medialt genombrott när de misslyckades med snöröjningen i julas, är ett korkat försök att mitt i storstaden åter skapa småstaden.

Det bygger på ett tankefel. Självklart kan man inte göra en massa mysiga småstäder av Stockholm genom indelning i stadsdelsnämnder. Däremot har man avvecklat storstadens fördelar, som stordrift och rationell förvaltning.

Valdeltagande och valdeltagande

Kommunal- och riksdagsval på samma dag är enligt demokratiministern nödvändigt för att valdeltagandet inte skall sjunka.

Då återstår frågan varför socialdemokraterna med näbbar och klor slåss för att en folkomröstning om Euron under inga omständigheter får läggas en dag när valdeltagandet blir som högst?

Jo, svår är den väl. Den som ställer sig bakom avskedandet av Jomshof måste ju omfatta principen att engagemang i ett lagligt politiskt parti kan vara grund för avsked. Liksom rimligen också principen att ett dylikt yrkesförbud bör gälla alla människor med politiska åsikter av djupt motbjudande eller odemokratiskt slag, till exempel vänsterpartister som Kalle Larsson, Ali Esbati och Jenny Lindahl. Man måste också anse det vara en överordnad princip att alla andra principer omedelbart offras när de hotas av pöbelupplopp. Så att det blir lugn och ro.

Just så resonerade för övrigt rektorer i Nazityskland när det blev bråk om judiska lärare. Ut med dem bara, annars kanske det blir oreda i skolan. Händelserna i Karlskrona visar att diktaturens kreatur ständigt är sig lika. Inte minst därför att de själva alltid tror att de bara gör sitt jobb.